

БОГДАН БУДЗАН – ОДИН ІЗ НАЙУСПІШНІШИХ МЕНЕДЖЕРІВ В УКРАЇНІ

ДО 80-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Богдан Будзан – професійний коуч керівників вищої ланки управління та власників бізнес-компаній; спеціаліст з проблем стратегії, лідерства, комунікації, ораторського мистецтва, мотивації та само менеджменту; міжнародний експерт з питань акредитації бізнес-шкіл європейських асоціацій розвитку бізнес-освіти EFMD та SEEMAN; старший радник агропромхолдингу «Астарта-Київ»; член Асоціації менеджмент-освіти країн Центральної та Східної Європи, Почесний член Асоціації українських професіоналів США («Вашингтонська група»); член редколегій наукових журналів «Постметодика» та «Маркетинг в Україні».

Після закінчення 1973 року Київського політехнічного інституту в 1979 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. У 1989 р. закінчив Київську вищу економічну школу. Пройшов навчання в Лондонській школі бізнесу (1989), Асоціації університетів та коледжів Канади (1994), Європейському банку реконструкції та розвитку (1994) та Гарвардській школі бізнесу (1996, 2007).

Богдан Будзан вів науково-дослідну та науково-організаційну роботу в Інституті електрозварювання ім. Є.О. Патона НАН України (1968–1991); у 1996–1991 роках був заступником Голови Наукової ради із зварювання при Державному комітеті з науки та техніки СРСР; керував відділом з питань власності та підприємництва (1991–1992), а також відділом співробітництва з міжнародними

фінансовими організаціями Кабінету Міністрів України (1992–1993 рр.).

У 1993–1996 роках очолював Міжнародний фонд «Відродження» (Фонд *Джорджа Сороса* в Україні). У 1996–2005 роках працював ректором Міжнародного інституту менеджменту (МІМ–Київ), реалізував розроблені ним структуру та стратегію розвитку інституту, низку прогресивних навчальних програм, забезпечив збільшення набору студентів та державну акредитацію інституту, встановив плідні взаємини із провідними навчальними закладами аналогічного профілю у світі. Як професор кафедри менеджменту та економіки МІМ–Київ викладав дисципліни «Основи менеджменту», «Стратегічний менеджмент» і «Самоменеджмент».

Входив до складу Ради директорів Асоціації розвитку менеджменту країн Центральної та Східної Європи (1997–2007) та Ради директорів Європейського фонду розвитку менеджменту (2004–2006) та до Наглядової ради Українського інституту корпоративного управління (2013–2015). У 2007–2010 роках працював професором кафедри менеджменту Київського інституту бізнесу, де викладав курси «Менеджмент організацій» та «Самоменеджмент» для студентів програм МБА.

Вів активну лекторську, консультативну та коучингову діяльність в Україні, Польщі, Казахстані, Киргизстані, Угорщині, Німеччині, США та інших країнах. Починаючи від 1979 року підтримує науково-технічну і консультативну співпрацю з Тернопільським національним технічним університетом імені Івана Пулюя (надавав консультації ректорату щодо розробки стратегії університету), проводить майстер-класи з питань саморозвитку та самореалізації сучасної людини, вебінари та презентації своїх книг для студентів та викладачів.

Автор монографії «Менеджмент в Україні: Сучасність та перспектива», книг «Роздуми менеджера», «Дорогою до себе: майже сповідь», «Чародійна сила слова», «Люди в пам'яті серця» та «Як стати кращою версією самого себе. Дороговкази до самореалізації». Опублікував в Україні та за кордоном понад 170 наукових та науково-публіцистичних статей.

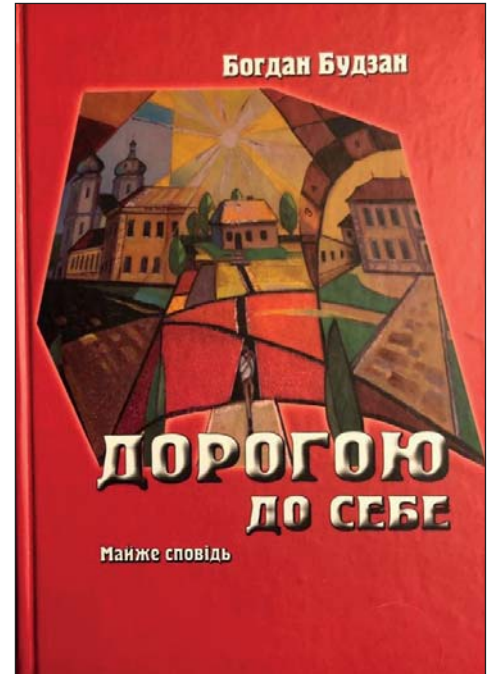
Відзначений державними нагородами та багатьма почесними грамотами. Йому присвоєно почесні звання «Відмінник освіти України» та «Заслужений працівник освіти України». Почесний громадянин міста Збаража Тернопільської області.

Ювіляр про себе.

Ось і настало моє 80-ліття.

За свідченням мами, я народився 05 грудня 1943 року. Але, коли робили запис у метриці, а потім у паспорті, днем мого народження, за вимогою мами, було записано 05 січня 1944 р.

Зустрічаючи свій ювілейний рік, насамперед дякую Всевишньому, що завжди був зі мною на життєвому шляху й допомагав реалізувати мої, інколи навіть дуже амбітні, мрії, які вдавалося перетворити в плани та здійснити їх. Нині, зустрічаючи свій ювілей, підводжу підсумки життя і діяльності та створюю нові плани на майбутнє.

Завжди намагався вмонтувати основні людські цінності в моральний фундамент своєї самореалізації. Добре усвідомив, що центром людської досконалості, зосередженням життєвих радощів є доброчесність. Упевнений: хоч би в якому віці чи стані нам, людям, завжди жити з самими собою. І власна думка про себе важить значно більше, ніж чиясь. Наша велика цінність – це гідність. Не треба соромитися себе, треба бути самим собою. Слід бути добрим й вимогливим до самого себе, обережним у ставленні до людей, котрі збираються «судити» про тебе чи давати тобі поради.

Три життєві благодаті дарують нам блаженство – це *святість, здоров'я і мудрість*. Святість означає дотримання духовних, моральних та релігійних норм і принципів життя. Здоров'я є основою для того, щоб насолоджуватися життям і досягнути своїх мрій та цілей. Мудрість – це уміння мислити розумно та приймати правильні виважені рішення в житті.

Наш життєвий шлях осяває віра, надія і любов. Доброчесність спонукає нас дотримуватися моральних норм і цінностей, таких, як: чесність, справедливість, доброта та повага до інших. Ці чесноти є важливими для того, щоб взаємодіяти з іншими людьми, розвиватися як особистість та досягати щастя й успіху в житті. Отже, дотримання моральних чеснот та розвиток святості, здоров'я і мудрості – це і є той шлях, що веде до життєвого успіху того, хто прагне досконалості.

Усвідомлення мною саме цих істин спонукали мене створити Максими свого життя, які сповідаю і якими керуюся, за якими живу до сьогоднішнього дня:

1. У своїх думках та діях буду чесним перед собою і перед своїм оточенням та буду вдячний тим, хто цінує мене й моїх близьких.

2. Житиму гідно, щоби мати моральне право та можливості для допомоги людям: не пропускати нагоди, коли зможу цим правом і доброю волею скористатися.

3. Наполегливо й постійно підвищуватиму свою професійну майстерність, знання та навички.

4. Прикладатиму особливі зусилля для покращення комунікаційної майстерності, розвитку емоційної стійкості та стратегічного бачення світу.

5. З набуттям нових знань та досвіду оновлюватиму довгострокові цілі, регулярно створюватиму та контролюватиму виконання планів свого життя та діяльності.

6. Спілкуватимуся й дружитиму з людьми, які інтелектуально, морально й духовно не гірші від мене, та з тими, моральні цінності котрих не суперечать моїм власним.

7. Дотримуватимуся чіткої впорядкованості в особистому житті та в робочих обставинах. Цінуватиму й укріплюватиму гарні теплі стосунки зі своєю дружиною, дітьми, онуками, правнучкою та іншими членами моєї родини.

8. Не робитиму поквапливих суджень без всебічного аналізу різнобічної інформації, буду відкритим у своїх судженнях та рішучим у діях.

9. Прислуховуватимуся до порад інших людей, не змінюючи без об'єктивних причин своєї власної позиції. Не боїтимуся помилок і робитиму з них своєчасні правильні висновки.

10. Робитиму все можливе та посильне, щоби допомогати іншим людям робити їхнє життя більш приємним, і заступатимусь за несправедливо ображених або обмовлених. Не марнуватиму часу на бездіяльність; навіть у періоди дозвілля робитиму те, що приносить користь та задоволення.

11. Зберігатиму почуття гумору, але буду обережним і зваженим у його використанні.

12. Завжди зберігатиму у своєму серці любов до рідної України і робитиму все, що в моїх силах, для її перемоги у війні з агресивним ворогом.

Хочу прожити своє подальше життя так, щоб і надалі міг допомагати людям краще пізнавати себе на шляху до максимальної самореалізації, впливати на покращення стосунків між людьми, освітлювати своїм словом їхні душі. Впевнений, що це допомагатиме й мені підтримувати себе в здоровому, фізичному, інтелектуальному й духовному стані, щоби я зміг якомога довше виконувати свою життєву місію на цій Землі разом з тими, кого люблю та поважаю, і з якими прагну хоч на йоту зробити наш світ кращим. ■